

TANECNIMAGAZIN.CZ

1. Rozhovor s tanečnicí a choreografkou Věrou Kvarčákovou

07.06.2023 tanecnimagazin.cz - Catherine Lee

Odkaz na originál

Klíčová slova: NDM (3); divadle; moravskoslezským; Národním; Ostravě

"Snažím se vybalancovat, jak být mámou a tanečnicí současně"

Vše začalo bruslením, ale když se dostala do baletní přípravy v **NDM**, propadla kouzlu tance a divadla a toto okouzlení u Věry Kvarčákové trvá stále. Jak sama přiznává, v současné době se snaží vybalancovat být maminkou, tanečnicí i choreografkou.

Baletu se věnujete od dětství. Jak jste se k němu dostala?

"Moje dvě starší sestry se od mala věnovaly krasobruslení, moje maminka byla trenérka a dodnes je mezinárodní rozhodčí krasobruslení, takže jsem od mala vyrůstala v tomto prostředí a začala velice brzy taky bruslit, v rámci tzv. suché přípravy jsme měli i lekce baletu a já už od pěti let chodila do přípravy **NDM**, tady jsem propadla kouzlu tance a divadla. Když jsem byla přijata na konzervatoř, ukázalo se, že na tréninky krasobruslení už nezbývá čas."

Věra a Jeremy – foto Sasha Onyshchenko Kravetz Photographics

Během studií na konzervatoři jste vystupovala v sólových rolích v baletech Louskáček a Labutí jezero v **Národním divadle moravskoslezském** v rodné **Ostravě**. Pamatujete si ten pocit, když jste stála poprvé na scéně? Když jste slyšela, že tleskají zrovna Vám?

"Ano, už v baletní přípravce jsem měla příležitosti tu a tam vystupovat v malých roličkách, divadelní prostředí je magické, vůni zákulisí si pamatuji dodnes... ovšem ve třetím ročníku na konzervatoři připravoval baletní soubor **NDM** Louskáčka v choreografii pana Slavického a vybírali opravdu hodně děti z konzervatoře, já dostala roli malé Klárky. Mám na toto období krásné vzpomínky, víc než na potlesk, si hlavně vzpomínám na ten úžasný pocit tančit po boku tanečnicků, které jsem do té doby obdivovala jen z hledišť. O rok později přišla příležitost tančit pas de quater v Labutím jezeře, za tyto roky studia, kdy jsme mohli jako studenti spolupracovat se souborem, jsem velice vděčná, skutečná praxe v souboru už tak brzy během studia mi dala drahocenné zkušenosti, byla to taky velká motivace, v té době bych nejradši byla už jen v divadle."

Věra Kvarčáková – foto Martin Chamberland

Po studiu vedla Vaše cesta na rok do baletního souboru J. K. Tyla v Plzni, pak jste byla v ND Brno a v roce 2010 jste se stala členkou baletního souboru Ballet de l'Opéra national du Rhin ve Francii. Pak jste přijala angažmá do Les Grands Ballets Canadiens v kanadském Montrealu. Od roku 2019 jste sólistkou National Theater v německém Mannheimu. A také spolupracujete se švýcarským souborem Snorchel Rabbit. Na těchto scénách jste jako tanečnice vytvořila řadu rolí např. Amorka v Donu Quijotovi, Hermie ve Snu noci svatojanské nebo Ingrid v Peer Gyntovi. Ztvárnila jste hlavní roli Dívky ve světové premiéře baletu Stephana Thosse Dívka a smrt. Jaké role ráda ztvárňujete? Je Vám bližší klasika nebo současný tanec?

"Miluji jak klasický balet, se kterým jsem vyrůstala, jeho estetiku a čistotu, tak současný repertoár, který nabízí možnosti odkrýt individuální schopnosti tanečnicka, jeho nezaměnitelnost, jedinečnost i zranitelnost. Většinu kariéry jsem strávila v souborech s hodně rozmanitým repertoárem, člověk se stále učí a setkává s novým, tohle mě baví...Odpověděla bych tedy tak, že nejraději mám, když můžu být u zrodu choreografie, spolupracovat s choreografem a ostatními tanečnicí na tvorbě, tento kreativní proces je nesmírně obohacující."

Od roku 2017 se věnujete choreografii a spolu s kolegou, francouzským tanečníkem Jeremy Galdeanem tvoříte choreografické duo a Vaše společná choreografická kreaace pro Les Grands Ballets Canadiens nazvaná DOMA, byla velice úspěšná nejen v Kanadě, ale uvedlo jí také Joyce Theatre v New Yorku v rámci sezony Martha Graham Company. Dalším Vaším společným dílem je Solo pour Trois. V National Theater Mannheim v červnu 2021 měla premiéru Vaše nová choreografická kreaace FOMO a na festivalu Quartiers Danses v Montrealu byla v září 2021 oceněna jako nejlepší představení festivalu. Jako choreografové jste byli pozváni do Stuttgart Balletu. Co Vás na choreografii baví a co připravujete nového?

"Na choreografii je pro mě fascinující samotný proces tvorby, sdílení nápadů, momenty, kdy se myšlenky a obrazy z hlavy snažíte zachytit tak, aby se následně mohly zhmotnit před Vašima očima, anebo spontánně vznikne něco, co jste vůbec neplánovali. Chvilky kdy dokážete tanečnický strhnout na vaši stranu a cítíte kolektivní vůli ke vzniku něčeho jedinečného, pocítíte štěstí, že toho můžete být součástí."

Právě teď v Montrealu připravujeme s kolegou Jeremym na residenci v Boston Dance Theater, na červen 2023 chystáme novou kreaci s tanečním souborem National Theater Mannheim a v následující sezóně se budu vracet sem do Kanady, spolupráci chystáme taky s dalšími soubory v USA a Belgii a snad i v České republice."

Věra Kvarčáková – foto Martin Chamberland

Jste více tanečnice nebo choreografka?

"Zatím se cítím více jako tanečnice, do nedávna jsem pracovala na plný úvazek jako tanečnice a choreografii dělala ve volném čase, ale asi se to právě teď překlápí. Když se nám narodila dcera, měla jsem poprvé pauzu od tancování a mohla přijmout choreografické příležitosti, které dřív nebyly v mých časových možnostech. V současné době se snažím vybalancovat být maminkou, tanečnicí i choreografkou, s úžasnou podporou a pochopením mé rodiny se to zatím daří :)"

Spolupracovala jste s řadou významných a světově proslulých choreografů jako jsou např. Uwe Scholz, William Forsythe, Johan Inger, Maurice Béjart, Thierry Malandain, Jiří Kylián, Mats Ek, Ohad Naharin, Douglas Lee, Cathy Martson, Jean Christoph Maillot. Který z nich Vás nejvíce ovlivnil? Na koho ráda vzpomínáte?

"Měla jsem opravdu ohromné štěstí tančit v dílech světově uznávaných tvůrců a s některými z nich se i osobně setkat. Na setkání s Mats Ekem nebo Ohadem Naharinem, a mimo jiné jeho nádherný duet Passomezzo, opravdu nezapomenu. A i přesto, že jsem osobně nepotkala pana Jiřího Kyliána, práce na jeho baletech s jeho asistenty byla výjimečná, jsou to žijící legendy tance a jejich pohybový slovník ovlivnil nejen naši choreografickou tvorbu.

"Velmi mě také ovlivnil choreograf Stephan Thoss, se kterým jsem měla možnost se několikrát setkat již v souboru ve Francii, tak potom v Montrealu a následně jsem přijala nabídku do jeho souboru v Mannheimu. Pan Thoss má schopnost vytáhnout ze svých tanečníků to co ani oni sami nevědí, že to dokážou, že je to v jejich schopnostech. Jeho energie a vášně pro umění je podmanivá a nakažlivá. Role Dívky a taky hlavní postava v baletu Reve byly pro mě opravdovou výzvou nejen fyzicky, za celou délku představení neopustí postava jeviště a trvá dvě hodiny. Díky panu Thossovi také dnes tvoříme s Jeremym, vytvořil pro nás duet v baletu Dívka a smrt (přeskočila tady nějaká jiskra:)) A po této příležitosti jsme spolu tančili spoustu rolí především v současném repertoáru, ale třeba i pas de deux v Louskáčkovi, no a hlavně jsme poté vytvořili společný duet Doma, který odstartoval naši choreografickou spolupráci."

Věra Kvarčáková – foto Jean-Laurent Ratel

Působíte také jako pedagog v Braswell's Art Center ve švýcarské Basileji a jste také lektorkou jógy. Jak se cítíte v roli pedagoga? A co Vás přivedlo k józe?

"Role pedagoga je obohacující a náročná (opravdu hodně, hodně u učení mluvím a na to jsem nebyla zvyklá). Učím jak amatéry, tak i studenty, kteří se chtějí stát profesionály, snažím se předat lásku a vášně k tanci a umění, to mi předali i moji pedagogové, u kterých jsem studovala na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, zejména paní Kuklová, na kterou velmi často vzpomínám. Pokud je tam vášně nadšení, věřím, že pak se dostaví i motivace a disciplína. A pak taky předat své aktuální zkušenosti ze světa tance, pracovala jsem v různých zemích a typech souborů, vím sama, jak bylo po skončení studia těžké se zorientovat. Dnes už trochu vím, jaký typ tanečníků, který soubor preferuje, a na co by měli být připraveni, aby dokázali uspět...tyhle informace bych jako absolvent velice ocenila a proto se svým studentům snažím poradit a pomoci jak nejlíp dokážu.

K józe jsem přišla asi před 10lety a odjela na měsíční intenzivní kurz do Indie prohloubit si znalosti přímo v prostředí, odkud jóga pochází... pro mě osobně je to skvělá kompenzace jak zharmonizovat tělo a mysl, flexibilitu a sílu..."

Díky působení v zahraničních souborech jste procestovala řadu zemí. Do rodných Čech se pravidelně vracíte, ale stále pracujete v zahraničí. Co Vám říká slůvko domov? Kde se cítíte doma Vy?

"Mám skvělou rodinu a do Ostravy se stále vracím domů. Naše první choreografie s Jeremym se jmenuje DOMA. Myšlenky a nápady jsme čerpali z vlastních zkušeností, mnoho umělců cestuje po světě a snaží se najít, vytvořit si nový domov... domov není jen místo odkud pocházíme, je to pocit... doma je tam, kde se cítíme v bezpečí a šťastní... je to pocit, že někam patříme.

Pro mě osobně je doma s mou rodinou anebo taky v tanečním studiu a na jevišti, když tančím nebo tvořím. Tenhle domov jsem našla ve Francii i v Kanadě, kde jsem potkala, úžasné inspirativní a přející umělce. Přátele, díky kterým jsem dostala odvalu začít a pokračovat i s choreografií. Moc bych si přála vrátit se domů do Česka i jako tanečnice nebo choreografka. Na jedné spolupráci v Česku už začínám pracovat a velmi se na tuto příležitost těším, bude krásné se vrátit domů i profesně."

Věra Kvarčáková – foto Jean-Laurent Ratel

Je Vám práce také koníčkem? Jak ráda trávíte volné chvíle?

"Naprostě, miluju svoji práci a jsem neskutečně vděčná, že můžu většinu svého času trávit obklopena inspirativními lidmi a v kreativním prostředí, věnovat se tomu, co mě naplňuje a dělá šťastnou a navíc je to moje profese. Kéž by více lidí mohlo mít tak nádhernou práci, která je baví a dává jim smysl. Proto vnímám zodpovědnost, tenhle pocit předávat dalším lidem, tanečníkům, studentům, divákům nebo účastníkům lekcí taneční terapie, které se taky věnuji.

Volné chvíle trávím především se svou rodinou, moji dcerkou a manželem, v přírodě, na horách a na skalách, doma u klavíru, rádi chodíme na výstavy, koncerty, představení tance, cirkusu nebo činohry." archiv Věra Kvarčáková

Věra Kvarčáková

Pochází z Ostravy, kde vystudovala Janáčkovu konzervatoř (2000 – 2007).

Jako tanečnice začínala v baletním souboru Divadla J. K Tyla v Plzni (2007 – 2008), pak byla v letech 2008 – 2010 v baletu ND Brno, v letech 2010 – 2014 působila ve francouzském souboru Ballet de l'Opéra national du Rhin, 2014 – 2019 byla demi-soliskou kanadského souboru Les Grands Ballets Canadiens v Montrealu. Od roku 2019 je sólistkou baletu National Theater v německém Mannheimu. Spolupracuje švýcarským souborem Snorchel Rabbit a jako pedagog působí v Braswell's Art Center ve švýcarské Basileji. Od roku 2017 se věnuje také choreografii a spolupracuje s Jeremy Galdeanem, s nímž vytvořila choreografické kreaace DOMA, Solo pour Trois a FOMO.

Je lektorkou jógy, kterou studovala v Indii a taneční terapie, kterou studovala u Cirque du Soleil, v The Canadian National Centre for Dance Therapy.

Foto: Sasha Onyshchenko Kravetz, Catherine Lee, Jean-Laurent Ratel, Martin Chamberland

« zpět na začátek